

आजप्रदोहानि सासानि शान्तिकं भारुडानि च ।
पश्चिमे द्वारपालौ तु पठेतां सामगौ तथा” । इति
दानपारिजातष्टतवाक्यम् ।

ज्यैष्ठस्यान न० । काशीस्थे तीर्थभेदे तत्स्थानमाहात्म्याद्
कथा काशीख० ६३ अ० ।

“यमनेहसमारभ्य मन्द्राद्रौ विनिर्यथे । अद्दीन्द्र-
सुतया सार्द्धं रुद्रेषो जेन्द्रगामिना । तं वासरं पुर-
स्त्वत्त जग्राह नियमं दृढम् । जैगीषव्यो महामेधाः
कुम्भयोने ! महाकृती । विषसेक्षणापादाजं समीक्ष्ये
यदा पुनः । तदास्वविप्रुषमपि भक्षयिष्यामि चेत्स हो ।
कुतश्चिद्धारणायोगादथ वा शम्भुं नुप्रहात् । अनस्रन्नपिवन्
योगी जैगीषव्यः स्थितो सुने ! । तं शम्भुरेव जानाति
नाच्यो जानाति कश्चन । अतएव ततः प्राप्तः प्रथमं
प्रमथाधिपः । ज्यैष्ठशुक्लचतुर्दश्यां सोमवारानुराधयोः ।
तत्पूर्वेषु महायात्रा कर्त्तव्या तत्र मानवैः । ज्यैष्ठ-
स्थानं ततः काश्यां तदाभूदतिपुण्यदम् । तत्र लिङ्गं
समभवत् स्वयं ज्यैष्ठेश्वरमिधम् । तल्लिङ्गदर्शनात्
पुंसां पापं जन्मशतार्जितम् । ततोऽर्कोदयमाध्वेव तत्-
क्षणादेव नश्यति । ज्यैष्ठवाप्यां नरः स्नात्वा तर्प-
यित्वा पितामहान् । ज्यैष्ठेश्वरं समालोक्य न भूयो
जायते भुवि । आविरासीत् स्वयं तत्र ज्यैष्ठेश्वरसमीपतः ।
सर्वसिद्धिप्रदा गौरी ज्यैष्ठा नाम समन्ततः । ज्यैष्ठे
मासि शिताष्टम्यां तत्र कार्यो महोत्सवः । रात्रौ
जागरणं कार्यं सर्वसम्पत्सम्पदये । ज्यैष्ठां गौरीं
नमस्कृत्य ज्यैष्ठवापीपरिस्रुता । सौभाग्यभाजनं भूयाद्
शोषा सौभाग्यभागपि । निवासं कृतवान् शम्भुस्तस्मिन्
स्थाने यतः स्वयम् । निवासेश इति ख्यातं लिङ्गं
तत्र परं तपः । निवासेश्वरलिङ्गस्य सेवनात् सर्व-
सम्पदः । निवसन्ति गृहे नित्यं नित्यं प्रैति पदं पुनः ।
कृत्वा श्राद्धं विधानेन ज्यैष्ठस्थाने नरोत्तमः । ज्यैष्ठां
दृष्टिं ददात्येव पितृभ्यो मधुसर्पिणा । ज्यैष्ठतीर्थेश्वरे
काश्यां दत्त्वा दानानि शक्ततः । ज्यैष्ठान् स्वर्गान-
वाप्नोति नरोमोक्षञ्च गच्छति । ज्यैष्ठेश्वरोऽङ्गुः प्रथमं
काश्यां अयोर्दार्थिभर्नरैः । ज्यैष्ठा गौरी ततोऽभ्यङ्गां
सर्वज्यैष्ठसमीपदुभिः” ।

तत्रत्यं ज्योतिःस्वरूपलिङ्गन्तु ज्यैष्ठेश्वरमिधं महादेवस्य
नितम्बभूतम् यद्योक्तं काशीख० ३३ अ० ।

“सर्वेषामपि लिङ्गानां सौख्यं कृत्वावासः । ओङ्का-

कारेशः शिखा ज्ञेया लोचनानि त्रिलोचनः । गोकर्ण-
भारभूतेशौ तत्कर्णौ परिकीर्त्तितौ । विश्वेश्वरावि-
सृक्तौ च द्वावेतौ दक्षिणौ करौ । कर्णशमणिकर्णेशौ
द्वौ करौ दक्षिणेतरी । कालेश्वरकपर्दीशौ चरणा-
वतिनिर्मलौ । ज्यैष्ठेश्वरो नितम्बश्च नाभिर्वै मध्यमेश्वरः ।
कपर्दीऽस्य महादेवः शिरोभूषा श्रुतेश्वरः । चन्द्रेशो
हृदयन्तस्य आत्मा वीरेश्वरः परः । लिङ्गं तस्य तु
केदारः शुक्रं शुक्रेश्वरं विदुः । अन्यानि यानि लि-
ङ्गानि परःकोटिमितानि च । ज्ञेयानि नखलोमानि
वपुषो भूषणान्यपि । यावेतौ दक्षिणौ हस्तौ नित्यं
निर्वाणदौ हि तौ । जन्तूनाममयं दत्त्वा पततां
मोहसागरे” ।

ज्यैष्ठामूल्येय पु० ज्यैष्ठां मूलं वा नक्षत्रमर्हति पौर्णमा-
स्याम् ६ । ज्यैष्ठे मासि तन्मासीयपौर्णमास्यां हि ज्यै-
ष्ठामूलयोरन्यतरस्य योगसम्भवात्तस्य तथात्वम् । यथा च
तस्य तथात्वं तथा कार्तिकशब्दे १६४८ पु० दर्शितम् ।

ज्यैष्ठास्वु न०नि०कर्म्म० । तच्छुक्लप्रचालने जले वैद्यकप०
तस्यातीव श्रेष्ठगुणत्वात्तथात्वम् ।

ज्यैष्ठाश्रम पु० ज्यैष्ठ आश्रमो यस्य । “यस्मात् तयोऽध्या-
श्रमिणो ज्ञानेनाश्रमे चान्वहम् । गृहस्थेनैव धार्यन्ते
तस्मात् ज्यैष्ठाश्रमो गृही” मनुक्ते १गार्हस्थ्यश्रमश्रुक्ते
कर्म्म० १गृहस्थश्रमे च “गृहस्थो ब्रह्मचारी च वान-
प्रस्थोऽथ भिक्षुकः । चत्वारश्चाश्रमाः प्रोक्ताः सर्वे
गार्हस्थ्यमूलकाः इत्युक्तेस्तस्य सर्वाश्रमपोषकत्वेन श्रे-
त्वात्तथात्वम् । ततः इति । गृहस्थश्रमीत्यथत्वं ।

ज्यैष्ठ पु० ज्यैष्ठौ पूर्णिमास्मिन् मासे अण् । ज्यैष्ठानक्षत्र-
युक्तयोगार्हपौर्णमासीघटिते वृषस्थरव्यारब्धे शुक्लप्रतिप-
दादिदर्शान्तरूपे १चान्द्रे मासे “ज्यैष्ठे मासि क्षितिस्तु-
दिने जाङ्गवी मर्यालोके” ति०त० । तथाभूतेऽर्द्धमासा-
लके २पक्षे । ज्यैष्ठामूलानक्षत्रयोरन्यतरनक्षत्रे पर्वान्त-
काले गुरोरुदयास्तोपलक्षिते श्वाहृत्स्थत्ये वर्षभेदे च का-
र्त्तिकशब्दे १६४६ पु० विवर्तितः । “ज्यैष्ठे संवत्सरे चैव
ज्यैष्ठमासस्य पूर्णिमा । ज्यैष्ठामेन समायुक्ता महाज्यैष्ठी
प्रकीर्त्तिता” राजमार्त्त० । ज्यैष्ठसंवत्सरश्च । “ज्यैष्ठा-
मूलोपगो जीवे वर्षं स्यात् शाकदैवतम्” विष्णुधर्मोत्त-
रोक्तः व्याहः” ति०त० । वृषस्थरविके सौरै ४मासभेदे च ।

ज्यैष्ठौ स्त्री ज्यैष्ठानक्षत्रेण तत्समीपस्थमूलानक्षत्रेण वा
युक्ता पौर्णमासी अण् ङीप् । १ज्यैष्ठामूलानक्षत्रान्य०